

er Arbejdere. Det er muligt, at man ved at forcere disse Kort frem igen ogsaa vil forcere Udviklingen af Arbejdsanvisningskontorerne frem. Jeg tror nu, det Barn er kommet lidt for tidligt, og det gaar gerne saaledes, at de Fostre, der er kommet for tidligt til Verden, sjælden kommer rigtig til Kræfter, naar man da partout vil drive den stærkt frem. De skal have Lov til at passe sig selv lidt, saa kan de undertiden komme til Kræfter; men vil man forcere Udviklingen af Arbejdsanvisningskontorerne frem, tror jeg ikke, de vil faa nogen Gavn deraf. Med den Postindskrænkning, vi har, kan det jo vare en Dags Tid eller længere, inden et saadant Kort kommer fra Arbejderen. Jeg gaar ud fra, at Kortet kan nedlægges ufrankeret i Postkassen til Kontoret. Og inden det kommer til Arbejdsløsheds-kassen, kan der meget let gaa en Dag. I Københavns Omegn er Postgangen saaledes, at Beboerne i Regelen faar første Post Kl. 1½ Eftermiddag; fører man det videre ud til Ægne, hvor Postgangen er endnu mindre hyppig, kan der meget let gaa en Dag den ene Vej og en Dag den anden Vej, det bliver to Dage. Er det kortvarigt Arbejde, vil der da ske det uheldige, at Manden skal melde sig arbejdsledig til sin Arbejdsløshedskasse, inden der er kommet Attest fra Arbejdsanvisningskontoret om, at han virkelig er arbejdsledig; det skal saa konstateres gennem den afrevne Del af Kortet, som er sendt til Kontoret. Der er kun faa Kontorer i hvert Amt, og det kan med hele dette Omsvøb meget let gaa, som jeg sagde. Det kan være — det er ikke udelukket, men endogsaa mest sandsynligt —, at hverken den ene eller den anden Part lægger videre Vægt paa denne Paategning, maaske glemmer de den helt, i alt Fald kan det let ske, at der ikke sker Paategning angaaende Arbejdstiltrædelsen, inden Arbejdet er udført, og saa faar Arbejderen begge Paategninger paa en Gang. Hvad bliver der saa af den Kontrol, som man vil indføre ved Hjælp af Kortene? Det falder i Fisk altsammen og virker ikke paa nogen Maade i Retning af at skaffe større Kontrol til Veje.

Der siges i Motiverne, at man faar en let Adgang til at kontrollere, hvorvidt Arbejdsgiveren har opfyldt sin Forpligtelse til at paategne Kortet ved Arbejdstiltrædelsen, og Forsømmelighed i denne Retning fra Arbejdsgiverens Side straffes med Bøder fra 25 til 500 Kr. Jeg kalder dette glubende, ganske forfærdelig glubende. Skal man følge den almindelige Praksis ved Dom-

stolene, som er den, at Straffen stiger, for hver Gang man forser sig, vil vedkommende let komme op paa de 500 Kr., og i saa Fald bliver det risikabelt at antage Arbejdere, navnlig til et kortvarigt Arbejde. Jeg synes, at den Bestemmelse er ganske hen i Vejret, den kan ikke gennemføres og er heller ikke blevet gennemført, man tør ikke gennemføre den. Der staar ikke, at vedkommende *kan* straffes, at det er overladt til Dommernes Afgørelse, hvorvidt han skal straffes, nej, der staar: Saa straffes han, der hjælper ingen kære Mor. Han skal straffes, hvis han har forset sig, f. Eks. ved, at han ikke har paaført Arbejdsløsheds-kortet sit Navn ved Arbejdets Tiltrædelse. Det er en meget stor Forbrydelse, og den bør selvfølgelig straffes derefter. Lad os sige, at man vil have en Mand til at grave sin Have, at banke nogle Tæpper, at køre en Bunke Affald bort, at forrette Budtjeneste, at vaske nogle Gulve o. s. v.; i mange Tilfælde er Arbejdsgiveren jo en Husmoder. Tror man nu, at hun har præsent alt det, der ifølge denne Lov skal foretages, og som falder saa besværligt for dem, der har Kontorhold og er mere kendt dermed? Hun vil være hjemfaldet til Straf, hun ikke *kan* straffes, men hun *skal* straffes med Bøder fra 25 til 500 Kr. Men for at der kan være en vis Balance i Tingene, foreslaar man, at Arbejderen ogsaa skal idømmes Bøder, hvis han urigtigt nægter at være i Besiddelse af et Arbejdsløsheds-kort eller uberettiget undlader at kræve, at Kortet skal paategnes, eller uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at afgive sit Kort til Arbejdsgiverens Paategning. Foruden den Risiko med Hensyn til Liv og Lemmer og Førlighed, der er for Arbejderen ved at udføre Arbejdet, har han altsaa en Pengerisiko, hvis han skulde glemme at aflevere sit Kort og Arbejdsgiveren ikke betragter Sagen med større Højtidelighed. Hvis dette sker, hvis begge Parter glemmer det, hvad saa? Er det en fyldestgørende Grund til at fritage for Bøde? Det ved jeg ikke, det staar der intet om, det er ikke nærmere bestemt. Hvis det er fyldestgørende Grund, er Loven naturligvis ikke saa slem, og saa vil det Tilfælde vistnok indtræffe mange Gange; men som Lovforslaget lyder, maa begge straffes. Jeg er meget bange for, ja, jeg er ganske vis paa, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov, vil det sammen med de andre uhyrlige Bestemmelser i den nuværende Lov bevirke, at der kommer Tusinder af Lovovertrædelser. Hvis det er Formaalet at skabe en Mængde Lovover-